

Deuteronomy 32 דְּבָרִים 32

- א הֶאֱזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה
 וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי:
 1 Give ear, O Heavens, let me speak;
 let the earth hear the words I utter!
- ב יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחֵי
 תִּגַּל כַּטַּל אִמְרֹתַי כְּשַׁעֲיָרָם
 עֲלֵי־דְשָׁא
 וְכַרְבִּיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב:
 2 May my discourse come down as the rain,
 my speech distill as the dew,
 like showers on young growth,
 like droplets on the grass.
- ג כִּי יֵשׁם יְהוָה אֶקְרָא
 הִבּוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:
 3 For the name of the Eternal I proclaim;
 give glory to our God!
- ד הַצּוּר תַּמִּים פְּעֻלוֹ
 כִּי כָל־דַּרְכָּיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין
 עֹל
 צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא:
 4 The Rock!—Whose deeds are perfect;
 yea, all God's ways are just;
 a faithful God, never false,
 true and upright indeed.
- ה שָׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמָם
 דּוֹר עִקָּשׁ וּפְתִלְתַּל:
 5 Unworthy children—
 that crooked, perverse generation—
 their baseness has played God false.
- ו הֲ לִיהוָה תִּגְמְלוּ־אֵת
 עִם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־הוּא
 אֲבִיךָ קִנְךָ
 הוּא עָשָׂךָ וַיְכַנְּנֶךָ:
 6 Do you thus requite the Eternal,
 o dull and witless people?
 Is this not the God who created you—
 fashioned you and made you pure?